

Tanulmány a Biztonságos Kikötőre vonatkozó határozatban foglaltak alkalmazásáról.¹²

Bevezetés.

A Biztonságos Kikötő (Safe Harbor) (BK) sémája az Amerikai Egyesült Államok (EÁ) Kereskedelmi Minisztériuma (KM) felügyelete alatt készült abból a célból, hogy az Európai Unióból az Egyesült Államokba irányuló adattovábbítás feltételeit összhangba hozza a 95/46/EK Irányelvnek a „megfelelő” védelemre vonatkozó, az Európai Bizottság által is elismert rendelkezéseivel. A séma egy önkéntes mechanizmus, ami az EÁ szervezeteit képessé teszi arra, hogy az EU-ból nékik továbbított személyes adatokat megfelelő védelemben részesítsék.

A Bizottság Határozatának a sémáról szóló 4(1) bekezdése értelmében, a Határozatban foglaltak alkalmazását, miután erről a Tagállamokat értesítették értékelni kell.

Az EU Bizottság kérésére e tanulmány készítői megvizsgálják a BK-ban foglalt elvek alkalmazását, és azt értékelik is. A kutatás specifikus céljait és módszertanát a tanulmány II. és III. részében ismertetjük. A tanulmány eredményeit a II. és a III. részben foglaltuk össze, s ez utóbbi tartalmazza a (i) BK rendszer rövid, elméleti áttekintését; (ii) a BK-ban foglaltak teljesítésének igazolását, amelyet a Kereskedelmi Minisztérium (KM) a saját Internet oldalán tett közzé; (iii) a BK-ban foglalt elvek alkalmazásának mélyreható elemzését; (iv) a BK-ban foglalt elvek szöveges elemzését. A jelentés a IV. résszel zárul, és értékeli a BK-ban meghatározott tényeket is.

A célok és a módszertan.

A célok.

A tanulmány készítőinek az Európai Bizottság azt a feladatot adta, hogy elemezzék a BK-ban foglaltak alkalmazását. A tanulmány célja, kissé részletesebben, hogy:

-valósítson meg egy olyan magánélet-védelmi politikát, amely minden, a BK-ban foglalt elvhez alkalmazkodik, s így az EÁ és az SZKB-re vonatkozó törvény 5. fejezetében megfogalmazott rendelkezéseket is végrehajtják;

- teljesítsék a 6. gyakran feltett kérdésben foglaltakat (legalábbis, ami az igazolási eljárásaikat illeti), és az 5. és/vagy a 11. gyakran feltett kérdésekben foglaltakat is (a független vitarendező rendszerek és a kényszerítő mechanizmusok tekintetében);

- működésük megítélése tartozzék az SZKB vagy a KM hatáskörébe;

- magánélet-védelmi politikájukban jelezzék, hogy melyek azok az amerikai jogszabályok, amelyek megakadályozzák, hogy működésüket a BK-ban foglalt elvekkel összhangba hozzák;

¹ *Safe Harbour Decision Implementation Study* (szerzők: Jan Dhont, María Verónica Pérez Asinari, és Prof. Dr. Yves Pouillet (Centre de Recherche Informatique et Droit, University of Namur, Belgium), Prof. Dr. Joel R. Reidenberg (Fordham University School of Law, New York, USA), Dr. és Lee A. Bygrave (Norwegian Research Centre for Computers and Law, University of Oslo, Norway), és az Európai Bizottság Belső Piac főigazgatósága felkérésre. A szerződés száma: PRS/2003/A0-7002/E/27Namur, kelte: 2004. április 19.

² Fordította: Könyves Tóth Pál. Angol nyelven olvasható:
http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/studies/safe-harbour-2004_en.pdf.

- jelentsék az illetékes hatóságoknak, hogy a független vitarendező mechanizmusaik általában megfelelnek a 11. gyakran feltett kérdésben foglaltaknak, különösen abban az esetben, ha a szervezetek vagy a magánélet-védelmi programok, valamint a vitarendező mechanizmusok 11. gyakran feltett kérdésben foglaltaknak nem felelnek meg.³

A tanulmány készítői megvizsgálják, hogy a nyilvántartott szervezetek által választott független vitarendező mechanizmusok általában, úgy tűnik, kielégítik a 11. gyakran feltett kérdésben foglalt feltételeket, és az abban megnevezett szervezetek által felajánlott vitarendezések is.

A tanulmány készítői értékelték egyes szabályozási rendszereknek a kollaterális hatását a BK-ban foglalt elvekre gyakorolt kollaterális hatásait, és az elemzés e tekintetben az újabb amerikai jogszabályoknak a személyes adatok kezelésére gyakorolt hatásait is vizsgálta.

A tanulmányban mindenekelőtt a BK-ban foglaltak alkalmazásával foglalkozunk, és közvetlenül sem tekintjük át a BK megegyezést, de azért egy rövid elméleti bevezetést adunk róla.

B. A módszertan.

1. Elméleti áttekintés.

1.1 Az alkalmazás hatálya.

Ebben a részben röviden áttekintjük a BK rendszer alkalmazásának hatályát (*ratione materiae, ratione personae, ratione loci*), és megvizsgáljuk azt a hátteret, amelyben az adatok kezelését tényszerű adatok alapján, mélyrehatóan és kontextuálisan elemezzük. Azonosítjuk a BK keret szereplőinek feladatait is.

1.2 A szereplők.

Ebben a részben a BK rendszer alkalmazásában érdekelt szereplők szerepével foglalkozunk, vagyis az amerikai és az Európai Közhatalmi Testületekéivel, közvetítő szervezetekével, stb., és meghatározzuk e szereplőknek a BK rendszerrel kapcsolatos feladatait is. Célunk tovább, hogy meghatározzuk e szereplők kapacitását és korlátait is abból a célból, hogy jobban megértsük felelősségüket.

2. Az önigazoló oldal elemzése.

A BK rendszer hatálya kiegészül azoknak a tényszerű adatoknak az elemzésével, amelyek a BK-ban foglalt listából származnak, és melyeket a KM Internet oldalán tesznek közzé. Minden olyan vállalkozás gyakorlatát értékeltük, amely 2003. november 3-át követően igazolta, hogy betartja a rá vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

³ Ezeket a feladatokat Joel R. Reidenberg a Privacy Laws & Business című folyóiratban megjelent "The Functioning of the US-EU Safe Harbour Privacy Principles ("A EÁ-EU Biztonságos Kikötő Elveinek Működése") című tanulmányában is megismétli. (Független Tanácsadók Tanulmánya. Megjelent: 2001. szeptember 21-én. Az Európai Bizottság, kérésre, e-mail-ben megküldi.

Célunk, hogy egy „state-of-the-art” áttekintést adjunk a BK-ban foglaltak önkéntes igazolásáról. Az elemzésnek meg kell felelnie a KM igazolási formáinak. E formák a következők:

1. az az ipari szektor, amelyben az érintett jogi személy működik;
2. az adatok tipológiája;⁴
3. az adatfeldolgozás tipológiája, vagyis hogy az adatok on-line, off-line vagy manuális dolgozzák-e fel, továbbá az emberi erőforrásokkal kapcsolatos adatok feldolgozásának módja;
4. a magánéletvédelmi politika közzététele helyének pontos meghatározása;
5. az igazolás típusai: házon belüli, harmadik fél vagy mindkettő által végzett;
6. annak meghatározása, hogy a jogi személyek megtartják-e a rájuk vonatkozó jogszabályokat, az SZKB vagy a KM hatáskörébe tartozik-e;
7. annak eldöntése, hogy jogi személyek magánélet-védelmi programjai alkalmazzák-e a vonatkozó jogszabályokat;
8. annak a vitarendező mechanizmusnak a megnevezése, amelyhez a jogi személyeknek igazodniuk kell;
9. annak eldöntése, hogy az érintett jogi személyek nyilatkoztak-e arról, hogy együttműködnek az európai adatvédelmi hatóságokkal;
10. a vállalkozások magánélet-védelmi politikájának státusza.

3. A BK rendszer mélyreható elemzése.

A BK rendszer alkalmazásának értékelése során három utat követtünk.

Értékeljük, hogy egyes vállalkozások közzétett információi milyen összhangban vannak magánéletvédelmi politikáikkal és programjaikkal, valamint az alternatív vitarendező szolgáltatást nyújtók jogszerű működésével.

Néhány vállalkozásnál, egy kérdőív kérdéseire adott önkéntes válaszaik alapján esettanulmányt készítettünk.

Áttekintettük egyes felek adatkezelési gyakorlatait, ismét csak önkéntes válaszaikra alapozva.

3.1 A nyilvánvaló egyezés/alkalmazás.

Ebben a részben, ahogyan erre az igazolási oldalon már hivatkoztunk, megvizsgáljuk, hogy a BK-ban foglaltakat alkalmazó, mindössze három, amerikai vállalkozás magánéletvédelmi politikái mennyiben felelnek meg a követelményeknek. A kutatást három szempont szerint végeztük.

3.1.1 A szervezetek kiválasztása és a dokumentumok gyűjtése.

A szervezeteknek azt a 10%-át választottuk ki, amelyek igazolták, hogy 2003. 3-ától kezdve működésük már megfelel a BK-ban foglaltaknak. Egy 10%-os mintát választottunk ki, mert minden, a BK-ban foglaltak szerint működő valamennyi vállalkozás tevékenységének elemzése e tanulmány keretei között lehetetlennek mutatkozott. A megvizsgált vállalkozásokat véletlenszerűen választottuk ki.

⁴ Az „EU-nak a személyes információk kezelésére vonatkozó álláspontja szerint” az adatok típusait durván a következőképpen osztályozhatjuk: (1) kereskedelmi adatok”, (2) emberi erőforrásokkal kapcsolatos adatok, (3) kutatási adatok (piackutatási és egyéb adatok, (4) utazási adatok, és/vagy (5) egészségügyi adatok.

2003-ban, a november harmadikán kezdődő héten minden szervezet igazolási nyilatkozatát és közzétett magánéletvédelmi politikáit a KM Internet oldaláról kinyomtattuk. Egy vállalkozás magánéletvédelmi politikájának helyét nem tudtuk azonnal meghatározni, de azt mégis meg tudtuk tenni, és azt 2004. január 30-án ki is tudtuk nyomtatni, és azokét is, amelyek megadták azok posta- vagy Intranet címét. Egyes vállalkozások, kérésre, a politikájukat e-mail-ben küldték meg.

41 vállalkozás a következő szervezetek magánéletvédelmi programjainak öngazolását küldte meg az amerikai KM-nek:

1. American Arbitration Association (“AAA”) (Amerikai Választott Bíróságok Szövetsége);
2. Better Business Bureaus Online (“BBBOnLine”) (a Jobb On-line Kereskedelemért Irodák);
3. The Council of American Survey Research Organizations (“CASRO”) (az Ameirkai Közvélemánykutató Szervezetek Tanácsa);
4. Coalition Against Unsolicited Commercial E-mail (“CAUCE”) (a Kéretlen e-mail-ek ellen Küzdők Koalíciója);
5. Direct Marketing Association SH program (“DMASHP”) (a Közvetlen Üzletszerzők Szövetsége);
6. Online Privacy Alliance (“OPA”) (On-line Magánélet védelmi Szövetség);
7. TRUSTe.

Ugyanez a 41 szervezet a következő független vitarendező testületeket nevezte meg az amerikai KM kérésére:

AAA;

BBBOn-line;

DMASHP;

TRUSTe.

Az elemzés céljából a KM-által megnevezett alternatív vitarendező szervezeteket is megvizsgáltuk. E szervezetek (a fentebb említetteken kívül):

1. AICPA Webtrust (American Institute of Certified Public Accountants) (Amerikai Hiteles Könyvvizsgálók Intézete);
3. JAMS (Judicial Arbitration and Mediation Service) (Döntőbíróságok és Közvetítésszolgáltatók).

Az elemzés céljából azt is fontolóra vettük, hogy az alternatív vitarendező testületek adatait, a fentebb említetteken túlmenően, közzétesszük a KM Internet oldalán. E szervezetek az alábbiak:

1. AICPA Webtrust (American Institute of Ceritied Publik Accountants (az Amerikai Hiteles Könyvvizsgálók Intézete);
2. ESRB (Entertainment Software Rating Board (Szórakoztató Szoftvereket Minősítő Tanács);
3. JAMS (Választott Bíróságok és Közvetítő Testületek).

E programok közzétett politikáit és vitarendező mechanizmusait az érintett programok Internet oldaláról 2001. szeptemberében és januárjában kinyomtattuk.

3.1.2 Az elemzés kritériumai.

Az elemzés kritériumaiként a tanulmánynak ebben a részében Joel R. Reidenbergnek a Privacy Laws & Business c. folyóiratban megjelent „The Functioning of the US-EU Safe Harbour Privacy Principles” (a BK-ban foglalt magánélet-védelmi elvek érvényesülése Amerikában és Európában) című, az Európai Bizottság megbízásából, egy független szakértői csoport által készített, 2001. szeptember 21-én közzétett jelentésével foglalkozunk.

A vállalkozások.

A BK-ban és a gyakran feltett kérdésben foglalt magánélet-védelmi elveket 66 kritérium szerint csoportosítottuk. Ahhoz, hogy egy vállalkozás megfeleljen a BK-ban foglalt követelményeknek, az elemzési kritériumok mindegyikének meg kell felelnie, így az aggregált nyilatkozatokkal, az adatok kiszolgáltatásával és azokkal a kötelezettségekkel kapcsolatos kritériumoknak is, amelyeket a vállalkozás, független vitarendező mechanizmusként önként igazolt.

Ezeket az elemeket három csoportba soroltuk, és pedíg amelyek:

1. érdeemesek arra, hogy BK és az eljárási követelmények betartásának előnyeit élvezzék;
2. tisztességes információkezelési gyakorlatot folytatnak;
3. alkalmazzák a kényszerítő mechanizmusokat, és ezért előnyöket élvezhetnek.

Amennyire ez csak lehetséges volt, az elemzés kritériumait úgy határoztuk meg, hogy azok összhangban legyenek a BK-ban és a gyakran feltett kérdésekben foglalt elvekkel.

Az egyes kategóriákat és rövid ismertetésüket az II. függelék tartalmazza.

A magánélet-védelmi programok és az alternatív vitarendező testületek.

A magánélet-védelmi programokat és a független vitarendező mechanizmusokat 35 kritérium szerint csoportosítottuk, és azoknak meg kell felelniük a BK-ban és a 11. gyakran feltett kérdésben foglaltaknak is. E kritériumokat vagy vitarendező megoldásokat a vitarendező testület szabályiba is bele kell foglalni.

Ezeket az elemeket ismét csak három csoportba soroltuk:

1. érdeemesek arra, hogy BK és az eljárási követelmények betartásának előnyeit élvezzék;
2. tisztességes információkezelési gyakorlatot folytatnak;
3. alkalmazzák a kényszerítő mechanizmusokat, és ezért előnyöket élvezhetnek.

Az egyes kategóriákat és rövid ismertetésüket az II. függelék tartalmazza.

E tanulmányban azoknak a társaságoknak a magánélet-védelmi programjait elemezzük, amelyek ténylegesen „magánélet-védelmi programok”-nak nevezhetők, áttekintjük továbbá azokat a KM igazolási oldalán megnevezett vitarendező mechanizmusokat/programokat is, melyek ténylegesen nem „magánélet-védelmi programok, és értékeljük, hogy megfelelnek-e a 11. gyakran feltett kérdésben foglalt követelményeknek.

3.1.3 A pontozás.

A kutatás során megvizsgáltuk, hogy a szervezetek közzétett információ megfelelnek-e az elemzés kritériumainak.⁵ A vállalkozások öngazolási nyilatkozata a KM Internet oldalán olvasható, ahogyan arra a magánélet-védelmi politikákban is hivatkoznak, minden más vállalkozásé pedig az érintett vállalkozás Internet oldalán található, de csak akkor, ha az igazolásban hivatkozott magánélet-védelmi politikái Internet oldalának címét helytelenül adta meg. A szervezetek minden más magánélet-védelmi politikája a szervezet Internet oldalán olvasható, vagy (ha kéri) e-mail-ben is megkérhető.

A kutatás során megvizsgáltuk azt is, hogy a szervezetek közzétett információ megfelelnek-e az elemzési kritériumainak.⁶ A vállalkozások öngazolási nyilatkozata a KM Internet oldalán olvasható, ahogyan arra a magánélet-védelmi politikákban is hivatkoznak, minden más vállalkozásé pedig az érintett vállalkozás Internet oldalán található, vagy és (ha szükséges) e-mail-ben is megkérhető.

A magánélet-védelmi programokat és a független vitarendező megoldásokat 35 kritérium szerint csoportosítottuk, és azoknak meg kell felelniük a BK-ban foglaltak. E kritériumokat vagy vitarendező megoldásokat a testület szabályiba is bele kell foglalni.

Ezeket az elemeket a következőképpen csoportosítottuk, és pedig amelyek

1. a BK-ban foglalt tájékoztatási elveket beépítik a magánéletvédelmi programjaik szabályaiba;
2. beépítik a BK-ban foglalt választási elvet a magánéletvédelmi programok szabályaiba;
3. beépítik a BK-ban foglalt továbbítási elveket a magánéletvédelmi programok szabályaiba;
4. a BK-ban foglalt hozzáférési elvek beépítése a magánéletvédelmi programok szabályaiba;
5. beépítik a BK-ban foglalt biztonsági és integritási elvek a magánéletvédelmi programok szabályiba. A BK-ban foglalt kényszerítési beépítési a vitarendező eljárásokba, ideértve a gyakran feltett kérdésekben foglaltakat is;
6. beépítik a BK-ban foglalt kényszerítési elvet a magánéletvédelmi programok szabályaiba, ide értve azokat is, amelyeket a 11. gyakran feltett kérdés tartalmaz.

Ezeket az elemeket a II. függelékben soroltuk fel.

A tanulmány készítői meghatározták a szervezetek közzétett információit is, hogy megbizonyosodjanak arról, vajon az analitikai elemek kritériumai megfelelők-e⁷. A Kereskedelmi Minisztérium Internet oldalán közzétett információk tartalmazták a szervezetek öngazolási nyilatkozatát is, valamint ezekben az igazolásokban hivatkozott egyéb magánéletvédelmi politikáikat is, amelyek e szervezetek Internet

⁵ A vállalkozások politikáinak értékelése során Reidengnek a Privacy Laws and Business című tanulmányában alkalmazott módszert követtük.

⁶ A vállalkozások politikáinak értékelése során Reidengnek a Privacy Laws and Business című tanulmányában alkalmazott módszert követtük.

⁷ A pontozás során Reidenbergnek a Privacy Laws & Business című folyóiratban megjelent cikkében olvasható megközelítést követtük.

oldalán olvashatók, da csak akkor, ha az igazolásban a magánéletvédelmi lelőhelyét nem vagy nem felelelően jelölték meg, vagy a szervezetek Internet oldalán említett más, megfeleleő vagy azokban kereszthivatkozott politikákat. (és ha megfeleleő) bármely más magánéletvédelmi politikát e-mail-ben kértek meg.

A magánéletvédelmi programok és a független vitarendező mechanizmusok esetében megvizsgáltuk, hogy a szervezetek öngazolási nyilatkozata, a magánéletvédelmi programjainak szabályai és a vitarendező mechanizmusai megtalálhatók-e a programok Internet oldalain.

Minthogy a BK-ban foglaltak az Egyesült Államokban egy alternatív és törvényes védelmet biztosítanak, az analitikai kritériumokat szigorúan értelmeztük. A BK-ban foglaltak szerint például a szervezet az öngazolási levelében közzéteszi magánéletvédelmi politikáit. Ha egy szervezet csak az általános Internet oldal címét adta meg vagy magánéletvédelmi politikájának címét hibásan jelölte meg, úgy a „hely pontos megadását” negatívan kell pontozni.

A szervezetek közzétett információit ugyanakkor általában liberálisán kell értelmezni, például akkor, ha BK-ban foglaltak szerint a személyes információkat ésszerű biztonsági intézkedésekkel kell védeniük. Ha egy szervezet jelezte, hogy az adatokat kódolta vagy csak annyit jelzett, hogy információi biztonságban vannak, úgy a szervezetet úgy veszik nyilvántartásba, mint amely megfelel ennek a kritériumnak.

Minthogy a BK alapvető célja, hogy világos, viszonylag magas szintű védelmet nyújtson, egy megfeleleő, általánosan alkalmazható adatvédelmi rendszer számára, a szervezet közzétett információi meghatározásának bármely félreérthetősége vagy ellentmondásossága ellentétes pontozással jár.

Ha egy szervezet nem tűzi zászlajára, hogy teljesíti a BK-ban foglalt kötelezettségeket, úgy a szervezetet kötelező úgy nyilvántartásba venni, mint amely nem tesz eleget az analitikai elemeknek, és a szervezetet „nem világos”-ként kell nyilvántartásba venni. Ha a politikát nem tették közzé, azt „nem ismert”-ként kell nyilvántartásba venni, míg a legtöbb amerikai adatfeldolgozó szervezetet, és ilyen a legtöbb amerikai adatfeldolgozó szervezet⁸, „nem alkalmazható”-ként kell nyilvántartásba venni. Az adatokat nem kezelő amerikai szervezeteket, bizonyos kritériumok szerint, „nem alkalmazható”-ként vettük nyilvántartásba, mert egyes adatfeldolgozó tevékenységek hiányának következtében nem kötelező másképpen eljárni. Ha például egy szervezet nem dolgoz fel „érzékeny információkat” (ahogyan azt a BK-ban foglalt magánéletvédelmi elvek meghatározzák), és nem kötelező működtetniük egy „opt-in” hozzájárulási mechanizmust, úgy a szervezetet „nem ismert”-ként kell nyilvántartásba venni, függetlenül attól, hogy felajánlja-e az „opt-in” hozzájárulást vagy sem.

3.2 Az esettanulmányok.

Az arra önként vállalkozó vállalkozásoknál specifikus esettanulmányokat készítettünk, s a vállalkozásokat arra kértük, hogy válaszoljanak a III. függelék kérdőívei kérdéseire. A célunk az volt, hogy jobban megértsük a vállalkozások magánéletvédelmi politikájának alapjait, és azt is, hogyan érvényesülnek az absztrakt elvek a gyakorlatban. Három vállalkozás önként válaszolt a kérdésekre.

3.3 A szereplők alkalmazási tapasztalatai.

⁸ A vállalkozási politikák pontozása során Reidenbergnek a Privacy Laws & Business című folyóiratban megjelent tanulmányában körülírt megközelítést követtük.

A tanulmány készítői végül a szereplőknek a BK-séma alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatait értékelték. A megkérdezett szereplők: (a) jogászok (15 jogászt kértünk fel, de csak 6 válaszolt a kérdésekre); (b) nemzeti adatvédelmi hatóságok; (c) a Szövetségi Kereskedelmi Bizottság; (c) a Kereskedelmi Minisztérium; (e) fogyasztói szövetségek; (f) alternatív vitarendező testületek. A kiküldött kérdőíveket és a kérdéseket a IV. függelék tartalmazza.

Különös figyelmet fordítottunk a kényszerítő mechanizmusokra, és, főleg, a 11. gyakorlati kérdésben megfogalmazott követelményekre. Az elemzés kritériumai már tartalmaznak különleges követelményeket, amelyek alkalmazását azokra a mechanizmusokra való tekintettel kell értékelni, amelyeket a vállalkozások magánéletvédelmi politikáinak is tartalmazniuk kell.

Egy kérdőívet küldtünk ki annak a hét vitarendező testületnek, amelyeket a KM az Internet oldalán nevez meg. E szervezetek:

1. BBBOOnline,
2. TRUSTe,
3. AICPA WebTrust,
4. DMA,
5. ESRB,
6. JAMS,AAA.⁹

4. Az új amerikai jogszabályok hatása.

Ebben a részben értékeliük, hogy az új amerikai jogszabályok a BK-ban foglalt magánéletvédelmi elvekre milyen hatást gyakoroltak, s ha igen, hogyan.¹⁰

Figyelmünket azokra a jogszabályokra fordítottuk, amelyek a 2001. szeptember 11-ét követő események után léptek hatályba, valamint egyéb, szektor specifikus jogszabályokra. Csak a 2003. november 3-át követően kihirdetett jogszabályokat vizsgáltuk meg.

⁹ Lásd: „Helpful Hints Prior to Self-Certifying to the Safe Harbor”, (hasznos tanácsok a Biztonságos Kikötő önigazolását megelőző tennivalókra vonatkozóan), Hozzáférhető a KM Interoldalán: <http://www.export.gov/safeharbor/helpful_hints.html> (felkeresve: 2004. február 23.) A „Safe Harbor Workbook” (A Biztonságos Kikötő. Munkafüzet)-tel kapcsolatban a KM megjegyzi, hogy az Ön szervezete politikájának megfelelően működik. Míg a programok változatosak, a harmadik fél vitarendező mechanizmusa igazolja, hogy az Ön szervezetei, pl. a BBBOonline, a Közvetlen Üzletszerző Egyesület, a Szórakoztató Szoftvereket Értékelő Testület és a Magánéletvédelmi Tanács jelezték, hogy olyan magánéletvédelmi programokat fejlesztette ki, amelyek lehető teszik, hogy a vállalkozások megfeleljenek a Biztonságos Kikötő magánéletvédelmi feltételei alkalmazása kikényszerítésének. Egyéb programok, mint pl. egy külső választott és közvetítő szolgáltatást nyújtó szervezet, a JAMS vagy az Amerikai Választott Bíróságok Egyesülete is úgy tekinthető, mint amely minden panaszt a kényszerítő elvekkel és a 11. gyakran feltett kérdéssel összhangban kezel. (Megjegyzés: a *Biztonságos Kikötőben foglaltak teljesítését igazoló szervezetek felelősek azért, hogy olyan vitarendező testületeket válasszanak, amelyek megfelelnek a BK keretben foglalt feltételeknek. A KM nem hitelesít olyan programokat, amelyek nem felelnek meg a BK mechanizmusoknak. A KM ezért nem garantálhatja, hogy egy adott program teljesíti a BK-ban foglalt követelményeket, ide értve a 11. gyakran feltett kérdésben olvashatóakat is. Lásd: <http://www.export.gov/safeharbor/sh_workbook.html> (Felkeresve:2004. február 23.).*

¹⁰ A vállalkozások politikáinak értékelése során Reidengnek a Privacy Laws and Business című tanulmányában alkalmazott módszert követtük.

III. A tanulmány eredményei.

Elméleti áttekintés.

Az alkalmazás hatálya.

1.1.1 Az alkalmazás területi hatálya.

A 95/46/EK Irányelv (a továbbiakban: az „Irányelv”), melyben foglaltakon a Bizottság határozata is alapszik, rendelkezést 15 EU tagállamban kell alkalmazni és a Franciaország tengeren túli területein, az Azori szigeteken, Madeirán és a Kanári szigeteken. Minthogy azonban 1992-ben az Irányelv rendelkezéseit formálisan beépítették az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásba, három nem EU tagállamban, vagyis Norvégiában, Izlandon és Liechtensteinben, az Irányelvben, s így a Bizottság Határozatában foglalt alkalmazása is kötelező.¹¹ Az Irányelv, és potenciálisan a BK megállapodásokban foglaltakat a tagállamokból indított adattovábbítások esetében is kötelező alkalmazni.

A BK-ban foglalt elvekhez azoknak az amerikai szervezeteknek is alkalmazkodniuk kell, amelyek ezt önkéntesen vállalták. A Bizottság Határozata nem tartalmazza az „amerikai szervezet” specifikus meghatározását. A Határozat 2. cikkében foglaltakra való tekintettel azonban „az, hogy Amerikában az adatokat az elveknek megfelelően védik, kérdéses (...)”. Nyilvánvaló, hogy egy, Amerikában telephellyel rendelkező szervezet esetében megengedhető, hogy a BK-sémához¹² csatlakozzék.¹³ Ha például egy amerikai szervezet mexikói alvállalkozása nem élvezheti a BK-ban meghatározott, az alvállalkozások által is élvezhető előnyöket, úgy az alvállalkozás egyéb, az adattovábbítással kapcsolatos kivételeket élvezhet (lásd: az Irányelv 26. cikkében foglaltakat).

¹¹ Ámbár Svájc nem tagja az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak és az Európai Gazdasági Térségnek sem, és 1992. decemberében a Térség tagsága ellen szavazott, mégis, széleskörű kétoldalú szerződések révén, ápolja és fejleszti kapcsolatait az EU-val.

¹² Lásd: a Bizottság Határozatának 1(1) bekezdését (amely „az Amerikában alapított szervezetre hivatkozik). Ugyanezt a következtetést lehet levonni a Kereskedelmi Minisztérium Internet oldalán elhelyezett e- formából is. Lásd:

<<http://web.ita.doc.gov/safeharbor/shreg.nsf/safeharbor?openform>> (2004. február 23.)